

Μια ιστορία θα σας πω
που γνώρισα ένα γέρο
εδάκρυσαν τα μάτια μου
χωρίς να τον ηξέρω.

Αγαπητοί πατριώτες Έλληνες και
Ελληνίδες

Είκοσι χρόνια γυρίζω για ανθρώ-
πους που υποφέρουνε από ψυχο-
λογικά προβλήματα σε ιδρύματα,
σε σπίτια, σε νοσοκομεία, σε γηρο-
κομεία. Δουλεύω εθελοντικώς και
προσφέρω ότι μπορώ: αγάπη, πό-
νο, γέλιο, δάκρυα - όλα για να πα-
ρηγορήσω όσο μπορώ πιο πολύ για
να κρατήσω τον κάθε πικραμένο
και πικραμένη. Αγόρια, κορίτσια,
μητέρες, πατέρες. Οι πε-
ρισσότεροι από αυτά τα
άτομα είναι εγκαταλειμμέ-
να μέσα στα ιδρύματα και
στα γηροκομεία και τα πε-
ρισσότερα άτομα είναι γε-
ροντάκια.

Του γέρου το παράπονο
στου γηροκομείου την αυλή
κάθεται ολομόναχο
θλιμμένο γεροντάκι.

Το 2008 πήγα επίσκεψη σε ένα
γηροκομείο να ιδώ το γηροκομείο
και το προσωπικό και όλα τα γερο-
ντάκια που ζούνε σε αυτό το γηρο-
κομείο. Ανάμεσά τους γνώρισα και

ένα γεροντάκι ελληνικής καταγω-
γής και όταν του μίλησα και χαιρε-
τηθήκαμε είχα κοντά μου και την
εγγονούλα μου - μόλις εννέα χρο-
νών.

Και με ρωτάει το γεροντάκι με
πόνο και τα μάτια του έτρεχαν δά-
κρυα.

- Δεν έρχονται τα παιδιά σου να σε δούνε; τον ρώτησα.
- Όχι μου απάντησε ο γέρος.
- Πως ονομάζεσαι, τον ρώτησα.
- Ονομάζομαι Κυριάκος.
- Από ποιο μέρος της Ελλάδος είσαι, τον ερώτησα και πάλι.
- Είμαι από το χωριό του Νομού

ριάκο και το προσωπικό του γηρο-
κομείου. Η απάντηση ήταν όχι. Όχι,
ποτέ δεν τους έχουμε δει να έρ-
θουν εδώ. Ο Κυριάκος παρακαλεί
όποιον γνωρίζει τα παιδιά του και έ-
χει την καλοσύνη, να επικοινωνήσει
για να πάνε να δούνε τον πατέρα
τους.

Η διεύθυνσή του είναι:
Λοκ Χεβεν (Lock Heaven)
60 New Canterbury
Road
Petersham NSW 2049

Και το τηλέφωνο του ι-
δρύματος είναι: 9560 4470

Του γέρου το παράπονο

- Το μικρό είναι δικό σου, με ρω-
τάει;
- Είναι εγγονούλα μου, του λέω.
- Τα εγγόνια μου που είναι; Δεν τα βλέπω, ούτε τα γνωρίζω, μου λέει.
- Έχεις οικογένεια, τον ρωτάω.
- Έχω δύο παιδιά, ένα αγόρι και μια κόρη, είμαι χωρισμένος από τη γυναίκα μου. Είμαι εγκαταλελειμμένος, μου λέει.

Αργολίδος. Δεν το θυμάμαι το χω-
ριό μου, μου λέει.

- Πώς λένε τα ονόματα των παι-
διών σου, τον ρωτάω.
- Δεν τα θυμάμαι, μου απαντάει κλαίγοντας.

Με όλα αυτά που μου είπε ο γέ-
ρος μίλησα με το προσωπικό του
γηροκομείου εάν η οικογένεια του
Κυριάκου είχε επαφές με τον Κυ-

Θα χαιρόμουνα ιδιαίτερα να α-
κούσω ότι τα παιδιά αυτού του δυ-
στυχισμένου πατέρα θα πάνε να
τον δούνε.

Ευχαριστώ την διεύθυνση της ε-
φημερίδας μας "Ο ΚΟΣΜΟΣ" που
θα βοηθήσει σε αυτή την προσπά-
θεια.

Γιώργος Γκικόκας

Είναι το σφάλμα μου αυτό

Συγγνώμη φίλοι θα σας πω
το σφάλμα μου το τρομερό.
Γιατί δεν μπορώ να επινοώ
προτού λογάω
τον χαρακτήρα του αλλουνού
να τον ψυχολογώ.

Σας βλέπω όλους ανθρώπους
και ανοίγω την καρδιά μου
όταν γνωρίζω άνθρωπο
μοναδική χαρά μου.

Μα κάτι θα συμβεί
κι εγώ θα την πατάω
μα τώρα το αποφάσισα
για να αποτανθώ
εις την τεχνολογία.

Μήπως υπάρχει κινητό
που να μου δίνει σήμα
προτού τη νέα γνωριμία.
Να προφυλάγομαι σίγουρα
προτού να πέσω θύμα.

Ναι σας το λέγω με καημό
είναι το σφάλμα μου αυτό.
Συγγνώμη φίλοι έως εδώ!

**Με εκτίμηση
Πάνος Ξουλεής**

Θά 'ρθω

Θά' ρθω να' μαστε μαζί
Ελλαδίτσα μου μικρή
να σε πάρω αγκαλιά
πατριδούλα μου γλυκιά.

Θα χωθώ στην αγκαλιά σου
εκεί που έχεις την καρδιά σου
και θα ζω ευτυχισμένα
μακριά από τα ξένα.

Θα με νιώθεις θα σε νοιώθω
ώσπου και πάλι μεγαλώσω
να με πάρεις στα φτερά σου
νοερά εις τα βουνά σου.

Όπως και τότε παλαιά
σαν στρατιώτης στα βουνά
που ο εχθρός σε είχε ζώσει
και τον τόπο σου να αλώσει.

Δύσκολοι ήτανε οι καιροί
εκείνη την μαύρη εποχή
που αρπάζαν τα παιδιά
και τους άλλαζαν μυαλά.

Τότε έδιωξες και εμάς
και εσύ για να πεινάς
και μας είπες μην ξεχάστε
και εμένα να θυμάστε.

Τώρα πια αλλάξαν οι καιροί
λίγοι είμαστε στη ζωή
και είμαστε όλοι γεροντάκια
και όχι πια μικρά παιδάκια.

Δημήτριος Γ. Λαμπρόπουλος